

Za. 19 juli 19.00 Nijswiller. Zo 20 juli 9.30 Eys; 11.00 Wahlwiller.

Lezingen: Genesis 18, 1-10a; Kolossenzen 1, 24-28; Lucas 10, 38-42.

Er zijn vele manieren waarop wij ons tot elkaar verhouden. Op het werk liggen de verhoudingen anders dan wanneer we in de trein zitten en onze kaartjes worden gecontroleerd. Weer anders gaat het eraan toe bij het boodschappen doen of bij een bezoek aan huis- of tandarts. Het zijn geen echte ontmoetingen. Op het werk zijn we collega's, de man in de trein gedraagt zich als conducteur, in de winkel betalen wij bij de cassière, onze huisarts zien we vooral als deskundige op het gebied van de gezondheid. Bij een echte ontmoeting, zoals tussen vader, moeder en kinderen in gezinsverband, en tussen vrienden/vriendinnen gaat het vooral om interesse in elkaar, in de persoon die men is, om de betekenis die men voor elkaar heeft bij het delen van het leven. In de ontmoeting laat men elkaar weten, dat men 'er mag zijn'. Vriendschap en gastvrijheid doen aanvoelen, dat men elkaar respecteert, elkaar genegen is, het leven met elkaar deelt.

Welnu, om een ontmoeting gaat het ook in het geval van Abraham en de drie mannen, reizigers die voor zijn tent staan. Reizen was in die tijd riskant. (Denken we maar een het verhaal van de barmhartige Samaritaan, de vorige week, die zich ontfemde over de overvallen en berooide reiziger). Voorzieningen voor onderweg, verzekeringen waren er toen nog niet. Als er reizigers voorbij kwamen werden die met grote gastvrijheid, vorm van vriendschap in die tijd, ontvangen. Men zag de weldaden aan reizigers gedaan als aan God gedaan. De manier waarop Abraham de voorbij komende reizigers ontving laat dat zien: wie Abraham is en wat hij heeft deelt hij met de reizigers. De reizigers laten het bejaard echtpaar Abraham en Sara een belofte achter.

Om ontmoeting gaat het ook bij het bezoek van Jezus aan de met Hem bevriende Marta en Maria in het evangelie van Lucas. Er lijken ons in hen twee menstypen te worden voorgesteld Marta is het type van 'de werkzame vrouw', die Jezus in haar woning ontvangt en zorgt voor het huishouden; de andere is 'de bedachtzame, luisterende vrouw', die nieuwsgierig is naar wat de intussen bekende Jezus te vertellen heeft. Zij luistert. Zij heeft 'het beste deel gekozen', zegt de tekst. Bezige mensen kunnen door het verhaal teleurgesteld zijn. Doet Marta dan verkeerd? Dat wordt niet gezegd. Lucas geeft aan, dat er momenten zijn van prioriteit. Het bezoek van Jezus is zulk een moment. Het beluisteren van de Goede Tijding (Evangelie) heeft op het moment van Jezus' bezoek voorrang. De zorg voor het materiële mag even naar de achtergrond. Maar, de 'werkzame' en zorgzame Marta mogen we vanuit dit verhaal niet negatief beoordelen. Zij is zorgzaam, zij ontvangt Jezus in haar huis. In het Evangelie van Johannes, is zij het die Jezus tegemoet gaat als haar broer Lazarus gestorven is. Zij drukt haar geloof in Jezus uit door te zeggen: 'Heer, als U hier was geweest zou mijn broer niet gestorven zijn'. Marta de gelovige vrouw, die bij haar zorgzaamheid op haar manier gelovig is.

Wat leren we uit dit verhaal? Dat er momenten van prioriteit in het leven zijn, naast zorg voor het materiële ook zorg voor ons eigen innerlijk, geestelijk heil. Geen geringe klus bij alles wat we dag in dag uit te doen hebben, bij alles wat onze aandacht vraagt en bij alles wat ons gevangen kan houden. Echt 'luisteren brengt ontmoeting tot stand' met medemensen, met Jezus Christus, met God naar wiens beeld wij geschapen zijn. Prioriteit wil in dit geval zeggen: tijd vinden om te luisteren en in het luisteren de ander/Ander te ontmoeten. Mogen wij mensen zijn, die onze dagelijkse zaken behartigen, en zaken met blijvende, zelfs eeuwigheidswaarde niet vergeten. Amen